

Morir sol

La nostra societat vol definir-se com la societat de la vida. Els valors que més es volen fer aparèixer són: l'eficàcia, la felicitat immediata, l'acció directa, posseir tant com es pugui per por de veure's pobre, saber aprofitar el moment oportú per a disfrutar, per a fer diners, per escalar un lloc superior, per a ser famosos i ben vist de tothom, etc. En la nostra societat només viu el que «és viu» i la mort és considerada com una mena d'accident, no s'hi compta, sempre ve de nou. És més, es procura que sempre vingui de nou. Al moribund no se n'hi parla, se l'enganya perquè no se n'adoni, i són moltes les persones a les que els senta a dir que voldrien morir en un accident per tal de no adonar-se'n. Quan la mort és un fet, es dissimula tant com es pot: enterrament luxós, abundància de flors, molts gemecs i poca reflexió.

M'agradaria abundar una mica en el tema encetat el mes passat per la senyora Misericòrdia Travessa. Ens va presentar uns testimonis molt clars i entenedors de persones cristianes que havien sapigut afrontar la mort com correspon a un deixeble de Jesucrist, a una persona que posseeix la virtut de l'esperança.

La gent d'avui vol ser jove, de fet o d'aparença, però jove. El vell (el qui és decrepit i pròxim a la mort) no hi té lloc en la societat, o més ben dit, se li busca un lloc perquè quedi fora de la societat. La societat necessita gent activa i el vell i el malalt com que són una mena de presència de mort en el món, hi fan nosa. La mort i el dolor no són acceptats a casa nostra.

I no obstant, la mort és un dels elements clau de la vida del cristià. Ho celebrem aquests dies de la Mort i Resurrecció de Jesucrist. La vida de Jesús és una lluita continuada contra la mort (alimenta els afamats, cura els malalts, torna a la vida els morts) de la que en surt triomfador amb la seva pròpia resurrecció. El cristià ha de lluitar contra la mort, perquè aquesta és el signe més clar de la presència del mal en el món, és la conseqüència radical del pecat. Però lluitar no vol dir ignorar l'enemic. És més, en qualsevol lluita només pot vencer aquell que coneix perfectament

l'adversari i compta les seves forces. Volguer-se autoconvèncer que la mort no existeix, o bé el que és igual, no volguer-hi comptar al llarg de tota la nostra vida, és fer com els estruços que quan es veuen en perill amaguen el cap sota l'ala. El Crist ha vençut la mort afrontant-la amb tota la seva cruesa. Per això ha estat per ell el pas cap a la vida. Venç la mort aquell que com Jesús l'accepta amb obediència i valentia, convertint-la amb instrument de resurrecció.

El moribund és l'home sol per excel·lència. La mort és la feina que cal fer en solitari, jugant-se tot el valor de la persona. Ningú pot morir una mica per nosaltres a fi d'ajudar-nos a portar la càrrega. Hem de morir sols. Però la majoria de vegades, l'home del nostre temps afronta la mort abandonat de tots els altres. Els altres no l'entenen. Quan la mort és una realitat irreversible, els altres diuen que no és res, que es posarà bo ben aviat, que no s'espanti, i no sé quants altres contes de la vora del foc. Quan precisament el que hom necessita és una gran dosi d'esperança, que l'ajudin a trobar Déu i el veritable sentit d'aquella hora suprema. Quan més necessari és trobar-se rodejat d'unes persones que estan en comunió amb la seva lluita (agonia), donant coratge que ajudi a refermar el compromís de la seva fe, en el moment en que només Déu és l'únic motiu d'esperança, aleshores els més íntims tiren pilotes a fora per tal d'entretenir-li la jugada, li amaguen l'ou, perquè, inconscients, pensen afavorir-lo. I hom es veu obligat a morir sol per la inconsciència dels qui el rodegen.

Com Crist, a nosaltres també ens toca morir sols, en suspens entre el cel i la terra. Com Crist, el cristià només pot trobar consol sabent que fa la voluntat del Pare, posant a les seves mans el seu esperit que s'aguanta només per l'esperança.

No val la pena prendre consciència dels nostres moribunds per tal de no abandonar-los? No val la pena oferir als nostres malalts i moribunds els sacraments de l'Església perquè els obrin a l'amor de Déu i els refermin l'esperança?

Lluís Ferrer

TALLER DE LAMPISTERIA
Y ELECTRICIDAD

Isidro Casals

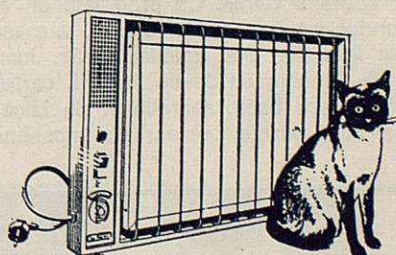
Neveras Lavadoras Cocinas
Objetos regalo Listas de boda

Exposición y venta de toda clase de
aparatos electrodomésticos

El Rieral - Teléfono 45

SANTA EULALIA DE RONSANA

Vendedor oficial de

calefacción
eléctrica

sol-Thermic^{sa}

como el calor del Sol